

NACRT

PRIJEDLOG ZAKONA BR. ...

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE INDIJE O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA
NA DOHODAK, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE INDIJE O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA
NA DOHODAK**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak (u daljnjem tekstu: Ugovor) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska primjenjuje 57 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temelje se na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile sa bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška, Švedska i Velika Britanija) do sklapanja novih ugovora.

Ugovor je potpisan u Zagrebu 12. veljače 2014. godine. Potpisivanje predmetnog Ugovora samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike Indije.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor, kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom se uređuju načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Republici Indiji, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Oporezivanje dobiti od poslovanja općenito vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Također će se omogućiti hrvatskim društvima koja obavljaju međunarodni prijevoz robe između Republike Hrvatske i Republike Indije, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Ugovorom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se kamate i naknade za autorska prava oporezuju stopom od 10% na izvoru. Pri oporezivanju dividendi utvrđena je stopa poreza po odbitku od 5% ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 10% kapitala društva koje isplaćuje dividendu, a u svim ostalim slučajevima predviđena je stopa poreza po odbitku od 15%. Propisani su načini otklanjanja dvostrukog oporezivanja, kao i jednako postupanje s društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama. Postupak

zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetećem slučaju dvostrukog oporezivanja države izravno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih kanala što bi pridonijelo ubrzanju rješavanja problema. Članak o razmjeni obavijesti predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike Indije potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE INDIJE O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA
NA DOHODAK**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan u Zagrebu, 12. veljače 2014., u izvorniku na hrvatskom, hindi i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE REPUBLIKE INDIJE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Republike Indije,

želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak te s ciljem unaprjeđenja gospodarske suradnje između dviju zemalja,

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak, koje je uvela država ugovornica ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, kao i porezi na ukupne iznose honorara i plaća koje isplaćuju poduzeća.
3. Postojeći porezi na koje se Ugovor primjenjuje posebno su:
 - (a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit; i
 - (ii) porez na dohodak, (u daljnjem tekstu "hrvatski porez");
 - (b) u Indiji:
 - (i) porez na dohodak, uključujući i bilo koji drugi dodatak na dohodak; (u daljnjem tekstu "indijski porez").
4. Ugovor se primjenjuje i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora kao dodatak uz ili umjesto postojećih poreza iz stavka 3. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3.
OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - (a) izraz "Republika Hrvatska" označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom (i zakonima Republike Hrvatske) vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - (b) izraz "Indija" označava državno područje Indije i uključuje teritorijalno more i zračni prostor iznad njega, kao i bilo koje drugo područje mora na kojem Indija ima suverena prava, druga prava i jurisdikciju, prema indijskom pravu i u skladu s međunarodnim pravom, uključujući i UN Konvenciju o pravu mora;
 - (c) izraz "osoba" uključuje fizičku osobu, društvo, skupinu osoba ili bilo koji drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra oporezivom jedinicom sukladno poreznim propisima koji su na snazi u državama ugovornicama;
 - (d) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - (e) izrazi "poduzeće države ugovornice" i "poduzeće druge države ugovornice" označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;

- (f) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće koje je rezident države ugovornice, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - (g) izraz "nadležno tijelo" označava:
 - (i) u slučaju Hrvatske, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u slučaju Indije, Središnju upravu u Ministarstvu financija (Odjel za prihode) ili njezinog ovlaštenog predstavnika;
 - (h) izraz "državljanin" označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici;
 - (i) izraz "porezna godina" označava:
 - (i) u slučaju Hrvatske, kalendarsku godinu;
 - (ii) u slučaju Indije, financijsku godinu koja počinje 1. travnja;
 - (j) izraz "porez" označava hrvatski porez ili indijski porez, ovisno o kontekstu, ali ne uključuje bilo koji iznos koji se plaća u odnosu na bilo koje zakašnjenje ili propuštanje u vezi s porezima na koje se ovaj Ugovor primjenjuje ili koji predstavlja prekršaj ili kaznu nametnutu u vezi s tim porezima;
 - (k) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju Republiku Hrvatsku ili Republiku Indiju, ovisno o kontekstu.
2. U pogledu primjene Ugovora od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on ima prema pravu te države u pogledu poreza na koje se Ugovor primjenjuje.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi. Ovaj izraz ne uključuje osobu koja podliježe oporezivanju u toj državi samo u odnosu na dohodak iz izvora u toj državi.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin status određuje kako slijedi:
 - (a) smatra se rezidentom one države u kojoj ima prebivalište; ako ima prebivalište u objema državama, smatra se rezidentom one države s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - (b) ako se ne može odrediti država u kojoj ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - (c) ako ona ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - (d) ako je ona državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje uzajamnim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička, rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave. Ako se ne može odrediti država u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave, tada nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje uzajamnim dogovorom.

Članak 5.
STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
 - (a) mjesto uprave;
 - (b) podružnicu;
 - (c) ured;
 - (d) tvornicu;
 - (e) radionicu;
 - (f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava;
 - (g) prostor koji se koristi kao prodajno mjesto;
 - (h) skladište povezano s osobom koja stavlja na raspolaganje skladišne prostore za druge; i
 - (i) farmu, plantažu ili drugo mjesto gdje se obavljaju poljoprivredne, šumarske, plantažne i povezane aktivnosti.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt ili s tim povezane nadzorne aktivnosti čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako takvo gradilište, projekt ili aktivnosti traju dulje od 12 mjeseci.
4. Smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici i obavlja svoje poslovanje putem te stalne poslovne jedinice ako pruža usluge ili sadržaje s tim u vezi, ili dobavlja postrojenja i strojeve za najam koji se koriste za ili će se koristiti za istraživanja, ili crpljenje ili iskorištavanje mineralnih ulja u toj državi.
5. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje:
 - (a) korištenje objekata isključivo za potrebe uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - (b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - (c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - (d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - (e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja drugih sličnih pripremnih ili pomoćnih djelatnosti za poduzeće;
 - (f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavcima (a) do (e), pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.
6. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kada osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 8. - djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u prvospomenutoj državi ugovornici u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, ako ta osoba:

- (a) ima ovlaštenje da u toj državi sklapa ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, osim ako su njezine aktivnosti ograničene na one djelatnosti navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka; ili
 - (b) nema takvog ovlaštenja, ali uobičajeno održava u prvospomenutoj državi zalihu dobara ili robe iz koje redovito obavlja isporuku dobara ili robe u ime poduzeća; ili
 - (c) uobičajeno osigurava narudžbe u prvospomenutoj državi, u cijelosti ili djelomično za to poduzeće ili za drugo poduzeće ili druga poduzeća koja kontroliraju, koja su kontrolirana ili su predmet iste kontrole kao i to poduzeće.
7. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, za osiguravajuće poduzeće države ugovornice smatra se, osim u vezi s reosiguranjem, da ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako prikuplja premije na državnom području te druge države ili osigurava rizike na njezinom državnom području putem predstavnika koji nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 8.
8. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti. Međutim, ako zastupnik sa samostalnim statusom obavlja djelatnosti u cijelosti ili djelomično u ime tog poduzeća, ne smatra se zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka.
9. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane poduzeća koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

Članak 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; pomorski brodovi, riječni brodovi, zrakoplovi te motorna vozila ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam, ili korištenja nekretnina u bilo kojem drugom obliku.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7.
DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji bude ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
2. Podložno odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju opravdani rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje, u skladu s odredbama i ograničenjima u poreznim propisima te države.
4. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.
5. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
6. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.
MEĐUNARODNI PROMET

1. Dobit koju poduzeće države ugovornice ostvari od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
2. Dobit koju prijevozničko poduzeće koje je rezident države ugovornice ostvari od korištenja, održavanja, ili iznajmljivanja kontejnera (uključujući prikolice i drugu opremu za prijevoz kontejnera) koji se koriste za prijevoz robe i dobara u međunarodnom prometu, oporezuje se samo u toj državi ugovornici osim ako se kontejneri koriste samo u drugoj državi ugovornici.
3. Ako se mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi pomorskim prometom nalazi na brodu, tada se smatra da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.
4. Za potrebe ovog članka kamata nastala od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu smatra se dohotkom ostvarenim od korištenja takvih brodova ili zrakoplova, a odredbe članka 11. ne primjenjuju se u odnosu na takvu kamatu.
5. Odredbe stavka 1. se primjenjuju i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.
POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - (a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu poduzeća druge države ugovornice, ili
 - (b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključí - i sukladno tomu oporezuje - dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prvo spomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. U određivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se prema potrebi nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

Članak 10.
DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je primatelj stvarni korisnik dividendi, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - (a) 5 posto bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 10 posto kapitala društva koje isplaćuje dividendu;
 - (b) 15 posto bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene tih ograničenja.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz kojeg se isplaćuju dividende.
3. Izraz "dividende", kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili drugih prava koja nisu potraživanja duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica odnosno udjela, sukladno propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to prema propisima te države, ali ako je primatelj stvarni korisnik kamate, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa kamate. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.
3. Neovisno o odredbama stavka 2. kamata nastala u državi ugovornici izuzima se od oporezivanja u toj državi ako je ostvarena ili je stvarni korisnik:
 - (i) Vlada, politička podjedinica ili lokalna vlast druge države ugovornice; ili
 - (ii) središnja banka druge države ugovornice ili bilo koja druga banka ili vladina financijska institucija/agencija koja može biti zajednički dogovorena između dviju država ugovornica.
4. Izraz "kamata", kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Ugovorne kazne zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
5. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje u odnosu na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kad je isplatitelj sama ta država, politička podjedinica, lokalna vlast ili rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno zakonima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA I NAKNADE ZA TEHNIČKE USLUGE

1. Naknade za autorska prava ili naknade za tehničke usluge nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava ili naknade za tehničke usluge mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema pravu te države, ali ako je primatelj stvarni korisnik naknada za autorska prava ili naknada za tehničke usluge, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava ili naknada za tehničke usluge.
3. (a) Izraz "naknade za autorska prava", kako je korišten u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, filmove ili vrpce za emitiranje na radiju ili televiziji, satelitsko ili kabelsko emitiranje u javnost putem elektronskih medija, svakog patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili postupka, te za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu (know-how).
(b) Izraz "naknade za tehničke usluge" označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za bilo koje upravljačke, tehničke ili konzultantske usluge, uključujući i usluge tehničkog i drugog osoblja, ali ne uključuje plaćanja za usluge navedene u člancima 14. i 15. ovog Ugovora.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava ili naknada za tehničke usluge, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava ili naknade za tehničke usluge putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava ili naknade za tehničke usluge stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava i naknade za tehničke usluge nastaju u državi ugovornici kad je isplatiatelj sama ta država, njezina politička podjedinica ili tijelo lokalne vlasti ili rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava ili naknade za tehničke usluge, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastala obveza isplate naknada za autorska prava ili naknada za tehničke usluge i takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je zbog posebnog odnosa između isplatielja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava ili naknada za tehničke usluge, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatielja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit koju poduzeće države ugovornice ostvari od otuđenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu ili pokretne imovine što služi za korištenje takvih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u toj državi.
4. Dobit od otuđenja udjela u temeljnom kapitalu nekog društva, čija se imovina sastoji izravno ili neizravno uglavnom od nekretnina koje se nalaze u državi ugovornici, može se oporezivati u toj državi.
5. Dobit od otuđenja udjela, osim onih navedenih u stavku 4., društva koje je rezident države ugovornice, može se oporezivati u toj državi ugovornici.
6. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iz stavaka 1. do 5., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14. SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi, osim u sljedećim okolnostima, kad se takav dohodak može također oporezivati i u drugoj državi ugovornici:
 - (a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti; u tom se slučaju samo onaj dio tog dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu može oporezivati u toj drugoj državi; ili
 - (b) ako njegov boravak u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno traju 183 dana ili dulje u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini; u tom se slučaju samo onaj dio dohotka, koji je ostvaren od njegovih djelatnosti u toj drugoj državi, može oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15. NESAMOSTALNI RAD

1. Podložno odredbama članka 16., 18. i 19., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:
 - (a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i

- (b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - (c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu od strane poduzeća države ugovornice mogu se oporezivati u toj državi.

Članak 16. NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati i u toj drugoj državi.

Članak 17. UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao sportaš od svojih osobnih aktivnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od osobnih aktivnosti u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članaka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili sportaš izvršava svoju djelatnost.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se na dohodak izvođača i sportaša ako taj dohodak ostvare od djelatnosti koju obavljaju u državi ugovornici i ako je posjet toj državi financiran uglavnom uz potporu javnih fondova jedne ili obje države ugovornice ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti. U tom slučaju, dohodak se oporezuje samo u državi ugovornici čiji je izvođač ili sportaš rezident.

Članak 18. MIROVINE

Podložno odredbama stavka 2. članka 19., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19. DRŽAVNA SLUŽBA

1. (a) Primanja, osim mirovine, koja država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplate fizičkoj osobi za usluge obavljene za tu državu ili podjedinicu ili vlast, oporezuju se samo u toj državi.
- (b) Međutim, takva primanja oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako se te usluge obavljaju u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:
 - (i) je državljanin te države; ili
 - (ii) nije postao rezident te države samo radi obavljanja tih usluga.

2. (a) Bilo koja mirovina koju fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast, ili se isplaćuje iz njihovih sredstava za usluge obavljene za tu državu ili podjedinicu ili vlast oporezuje se samo u toj državi.
- (b) Međutim, takva se mirovina oporezuje samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članka 15., 16. i 18. primjenjuju se na primanja i na mirovine koje se odnose na usluge koje su pružene u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 20.

STUDENTI I VJEŽBENICI

1. Student ili vježbenik koji je ili je bio rezident države ugovornice neposredno prije posjeta drugoj državi ugovornici i koji boravi u toj drugoj državi ugovornici samo u svrhu svog obrazovanja ili obučavanja izuzima se od oporezivanja u toj drugoj državi na:
 - (a) plaćanja koja su mu izvršena od strane osoba koje prebivaju izvan te druge države u svrhu njegova uzdržavanja, obrazovanja ili obučavanja; i
 - (b) primanja nastala od nesamostalnog rada u toj drugoj državi, u iznosu koji ne prelazi US\$ 1000 ili njegovu protuvrijednost tijekom bilo koje porezne godine, ovisno o slučaju, pod uvjetom da se takav nesamostalni rad izravno odnosi na njegovo obrazovanje ili je poduzet sa svrhom njegovog uzdržavanja.
2. Pogodnosti ovog članka protežu se samo za takvo vremensko razdoblje koje je objektivno ili uobičajeno potrebno za završetak poduzetog obrazovanja ili obučavanja, ali ni u kojem slučaju nijedna fizička osoba ne može koristiti odredbe ovog članka dulje od pet uzastopnih godina od datuma njezinog prvog dolaska u tu drugu državu ugovornicu.

Članak 21.

PROFESORI, NASTAVNICI I ZNANSTVENICI

1. Profesor ili nastavnik koji je ili je bio rezident države ugovornice neposredno prije posjeta drugoj državi ugovornici radi održavanja predavanja ili provođenja istraživanja, ili oboje, na sveučilištu, visokoj školi, školi ili drugoj priznatoj ustanovi u toj drugoj državi ugovornici, izuzima se od oporezivanja u toj drugoj državi za bilo kakva primanja za takva predavanja ili istraživanje za razdoblje koje nije dulje od dvije godine od datuma njegovog dolaska u tu drugu državu.
2. Ovaj se članak ne primjenjuje na dohodak od istraživanja, ako je takvo istraživanje poduzeto prvenstveno radi osobne koristi pojedine osobe ili osoba.
3. Za potrebe ovog članka i članka 20., smatra se da je fizička osoba rezident države ugovornice ako je rezident u toj državi u poreznoj godini u kojoj posjeti drugu državu ugovornicu ili u poreznoj godini koja neposredno prethodi.
4. Za potrebe stavka 1. "priznata ustanova" označava ustanovu koja je u tom smislu priznata od nadležnog tijela dotične države.

Članak 22.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina u pogledu kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
3. Neovisno o odredbama stavka 1., ako rezident države ugovornice ostvari dohodak iz izvora u drugoj državi ugovornici od lutrije, križaljki, zagonetki, trka uključujući i konjičke trke, kartaških igara i drugih igara bilo koje vrste ili kockanja ili klađenja u bilo kojem obliku, taj se dohodak može oporezivati u drugoj državi ugovornici.

Članak 23.
IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Propisi na snazi u bilo kojoj državi ugovornici nastavit će uređivati oporezivanje dohotka u odnosnim državama ugovornicama osim ako nisu u suprotnosti s odredbama iz ovog Ugovora.
2. U slučaju Hrvatske dvostruko oporezivanje izbjegava se kako slijedi:
Kada rezident Republike Hrvatske ostvari dohodak koji, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može biti oporezovan u Indiji, Republika Hrvatska odobrava odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta u iznosu koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Indiji. Takav odbitak ne smije, međutim, biti veći od onog dijela poreza na dohodak, kako je izračunat prije odbitka, koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u Indiji.
3. U slučaju Indije dvostruko oporezivanje izbjegava se kako slijedi:
Kada rezident Indije ostvari dohodak koji, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može biti oporezovan u Republici Hrvatskoj, Indija odobrava odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta u iznosu koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Hrvatskoj, bilo izravno ili odbitkom na izvoru. Takav iznos ne smije, međutim, biti veći od onog dijela poreza na dohodak, kako je izračunat prije odbitka, koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u Hrvatskoj.
4. Dohodak koji u skladu s odredbama ovog Ugovora ne podliježe oporezivanju u državi ugovornici, može se uzeti u obzir pri obračunu stope poreza koja će se obračunati u toj državi ugovornici.

Članak 24.
JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice ne smiju biti podvrgnuti u drugoj državi ugovornici nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje država ugovornica.

2. Stalna poslovna jedinica, koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da sprječava državu ugovornicu da oporezuje dobit stalne poslovne jedinice koju društvo druge države ugovornice ima u prvospomenutoj državi po stopi koja je viša od one zaračunate na dobit sličnog društva prvospomenute države ugovornice, niti da je u nesuglasju s odredbama stavka 3. članka 7. ovog Ugovora.

Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i smanjenja u svrhu oporezivanja koje odobrava svojim vlastitim rezidentima.

3. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati slična poduzeća prvospomenute države.
4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 7. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države.
5. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i naziva.

Članak 25.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obje država ugovornica imaju ili će imati za posljedicu oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 24., pred ono čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prvog saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o bilo kojim rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe koje proizlaze iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se mogu zajednički savjetovati radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno izravno komunicirati u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka. Kada se smatra poželjnim radi postizanja dogovora održati usmenu razmjenu mišljenja, takva se razmjena mišljenja može provesti u okviru Povjerenstva sastavljenog od predstavnika nadležnih tijela država ugovornica.

Članak 26.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti (uključujući i dokumentaciju) koje su potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa država ugovornica koji se odnose na poreze obuhvaćene Ugovorom, u mjeri u kojoj oporezivanje na temelju njih nije u suprotnosti s Ugovorom, posebice radi sprječavanja utaje i neplaćanja tih poreza. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Sa svakom obavijesti koju primi država ugovornica postupa se kao s tajnom na isti način kao s obaviješću dobivenom prema unutarnjim propisima te države te se ona može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja su uključena u obračun i naplatu, ovrhu ili kazneni progon, ili odlučivanje o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze obuhvaćene Ugovorom. Takve osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u takve svrhe. One mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili sudskoj odluci. Neovisno o prethodnom, obavijesti primljene od strane države ugovornice mogu biti korištene za druge svrhe kada takve obavijesti mogu biti korištene za takve druge svrhe prema propisima obiju država ugovornica i nadležno tijelo države koja dostavlja obavijest odobri takvo korištenje.
2. Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - (a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - (b) daje obavijesti ili dokumente koji se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - (c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku.
3. Ako država ugovornica zatraži obavijest u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica poduzima sve svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila zatraženu obavijest, čak i u slučaju kad ta druga država možda ne treba takvu obavijest za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podložna je ograničenjima stavka 2., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti samo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obaviješću.
4. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 2. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti samo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 27.
POMOĆ PRI NAPLATI POREZA

1. Države ugovornice pružaju pomoć jedna drugoj pri naplati poreznih potraživanja. Ova pomoć nije ograničena člancima 1. i 2. Nadležna tijela država ugovornica mogu zajedničkim dogovorom urediti način primjene ovog članka.
2. Izraz "porezno potraživanje", kako se koristi u ovom članku, označava dugovani iznos poreza svake vrste i naziva kojeg uvedu države ugovornice, ili njihove političke podjedinice ili lokalne vlasti, ukoliko to oporezivanje nije u suprotnosti s ovim Ugovorom ili bilo kojim drugim instrumentom čije su stranke države ugovornice, kao i kamatu, upravne kazne i troškove naplate ili osiguranje u vezi s takvim iznosom.

3. Kada se porezno potraživanje države ugovornice prisilno naplaćuje prema propisima te države, a duguje ga osoba koja u to vrijeme nije u mogućnosti, prema propisima te države, spriječiti njegovu naplatu, to se porezno potraživanje, na zahtjev nadležnog tijela te države, prihvaća u svrhe naplate od strane nadležnog tijela druge države ugovornice. Ta druga država naplaćuje to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa primjenjivih na ovrhu i naplatu svojih vlastitih poreza kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države.
4. Kada je porezno potraživanje države ugovornice potraživanje u odnosu na koje ta država može, prema svojem pravu, poduzeti mjere osiguranja radi njegove naplate, nadležno tijelo druge države ugovornice prihvaća to porezno potraživanje na zahtjev nadležnog tijela te druge države ugovornice u svrhu poduzimanja mjera osiguranja. Ta druga država poduzima mjere osiguranja u odnosu na to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države, čak i ako, u vrijeme kad se takve mjere primjenjuju, porezno potraživanje nije provedivo u prvospomenutoj državi ili ga duguje osoba koja ima pravo spriječiti njegovu naplatu.
5. Neovisno o odredbama stavaka 3. i 4., porezno potraživanje prihvaćeno od strane države ugovornice za potrebe stavaka 3. i 4., neće u toj državi biti predmetom vremenskih ograničenja ili uživati bilo kakav prioritet primjenjiv na porezno potraživanje prema propisima te države, iz razloga njegove naravi kao takvog. Dodatno, porezno potraživanje koje prihvati država ugovornica za potrebe stavaka 3. ili 4. nema u toj državi prioritet primjenjiv na to porezno potraživanje prema propisima druge države ugovornice.
6. Postupci u vezi s postojanjem, valjanošću ili iznosom poreznog potraživanja države ugovornice vode se samo pred sudovima ili upravnim tijelima te države. Ništa u ovom članku neće se tumačiti kao da stvara ili omogućava bilo koje pravo na takve postupke pred bilo kojim sudom ili upravnim tijelom druge države ugovornice.
7. Kada, u bilo koje doba nakon što država ugovornica postavi zahtjev prema staccima 3. i 4., a prije nego što je druga država ugovornica naplatila i doznačila prvospomenutoj državi porezno potraživanje, predmetno porezno potraživanje prestaje postojati:
 - (a) u slučaju zahtjeva prema stavku 3. porezno potraživanje prvospomenute države koje se provodi prema propisima te države, a duguje ga osoba koja u to vrijeme ne može, prema propisima te države, spriječiti njegovu naplatu, ili
 - (b) u slučaju zahtjeva prema stavku 4., porezno potraživanje prvospomenute države prema kojem ta država može, prema svojim propisima, poduzeti mjere radi osiguranja njegove naplate.Nadležno tijelo prvospomenute države odmah obavješćuje nadležno tijelo druge države o tome, i prema izboru druge države, prvospomenuta država može svoj zahtjev ili odgoditi ili ga povući.
8. Odredbe ovog članka neće se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - (a) poduzima upravne mjere suprotne propisima i upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - (b) poduzima mjere koje bi bile protivne javnom poretku (*ordre public*);
 - (c) pruža pomoć ako druga država ugovornica nije poduzela sve razumne mjere naplate ili osiguranja ovisno o slučaju, koje su joj na raspolaganju u skladu s njezinim propisima ili upravnom praksom;
 - (d) pruža pomoć u onim slučajevima kada je upravni teret za tu državu u jasnom nerazmjeru s koristi koju bi ostvarila druga država ugovornica.

Članak 28.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 29.

STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice pisano obavješćuju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju postupka koji je potreban prema njihovim propisima za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Ovaj Ugovor stupa na snagu trideset dana nakon datuma primitka zadnje od obavijesti iz stavka 1. ovog članka.
3. Odredbe ovog Ugovora proizvode učinak :
 - (a) u Hrvatskoj: u pogledu dohotka ili dobiti nastalih u bilo kojoj poreznoj godini koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj Ugovor stupa na snagu; i
 - (b) u Indiji: u pogledu dohotka nastalog u bilo kojoj poreznoj godini koja počinje na ili nakon prvog dana travnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj Ugovor stupa na snagu.

Članak 30.

PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi neodređeno vrijeme dok ga jedna od država ugovornica ne okonča. Svaka država ugovornica može okončati Ugovor, diplomatskim putem, pisanom obavješću o okončanju najkasnije šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine koja počinje nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma stupanja na snagu Ugovora. U tom slučaju Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- (a) u Hrvatskoj: u pogledu dohotka ili dobiti nastalih u bilo kojoj poreznoj godini koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj je dostavljena obavijest o okončanju;
- (b) u Indiji: u pogledu dohotka nastalog u bilo kojoj prethodnoj godini koja počinje na ili nakon prvog dana travnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj je dana obavijest o okončanju.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u dva izvornika u Zagrebu, dana 12. veljače 2014., na hrvatskom, hindi i engleskom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako vjerodostojna. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

**ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE**

**Slavko Linić, v.r.
ministar financija**

**ZA VLADU
REPUBLIKE INDIJE**

**Preneet Kaur, v.r.
državna ministrica za
vanjske poslove**

PROTOKOL

Prigodom potpisivanja Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, niže potpisani su se suglasili da sljedeće čini sastavni dio Ugovora.

Ad članci 10., 11., 12. i 13.

- (a) Neovisno o odredbama ovog Ugovora, društvo rezident u državi ugovornici u kojem osobe koje nisu rezidenti te države sudjeluju, izravno ili neizravno, s više od 50 posto dioničkog kapitala, nema pravo na olakšice predviđene ovim Ugovorom u odnosu na dividende, kamatu, naknade od autorskih prava i dobit od otuđenja imovine koje nastaju u drugoj državi ugovornici. Ova se odredba ne primjenjuje u slučaju kada navedeno društvo ne posjeduje samo udjele ili imovinu nego obavlja značajne poslovne djelatnosti u državi ugovornici čiji je rezident.
- (b) Društvu koje prema prethodnom podstavku ne bi imalo pravo na pogodnosti Ugovora u odnosu na gore navedene dijelova dohotka, mogu se dodijeliti takve pogodnosti, ako se nadležna tijela država ugovornica dogovore prema članku 25. Ugovora, da su osnivanje društva i vođenje njegovog poslovanja utemeljeni na razumnim poslovnim razlozima te da time njegova osnovna svrha nije samo ostvarivanje takvih pogodnosti.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

SASTAVLJENO u dva izvornika u Zagrebu, dana 12. veljače 2014., na hrvatskom, hindi i engleskom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako vjerodostojna. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

**ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE**

**Slavko Linić, v.r.
ministar financija**

**ZA VLADU
REPUBLIKE INDIJE**

**Preneet Kaur, v.r.
državna ministrica za
vanjske poslove**

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR
Predsjednik Hrvatskoga sabora
Josip Leko, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne Novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.